

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

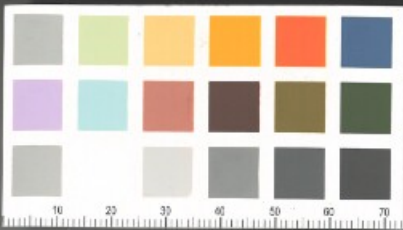
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm1324/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

om alle Munds og Pennes, saavel som alle Henders og Baabens Magtesløshed mod Guds-Ordet i Herrens egen Mund og Menneſte-Hjertes Tro derpaa, ſaa Herrens Menighed kan og ſkal ſtaa rolig under al Hændens Larm, ſom Huset paa Klippen i Storm og Vandſpyl, indtil man igjen prøber at ſvæle Troes-Bekjendelsen paa Børnens Læber, da Herrens Menighed ſkal ære ham ved ſin heitroſtede Bekjendelse ogſaa paa Børnens Vegne, og overlade Forſvaret til ham, ſom med ſin egen Munds Ord har paataget ſig Anſvaret: Herren ſelv, hvis Munds Ord til os vi alle troe og bekiende paa hans Apoftlers og hele Menigheds Vidnesbyrd. Hertil har jeg med Hlid indſkrænket mig, iſær ſiden Penne-Feiden ſil ſin ny Skikkelse, thi jaalænge den førdes mod dem, der, ſom Prof. Klauſen, i aabenbar Strid med vor Chriſtne Tro eller i klar Selv-Modſigelse, paafød, baade at Skriften var den eneſte Troes-Regel, og at den, efter ſin hele Beſtaffenhed ſet ikke duede til Troes-Regel, jaalænge kunde man frit tage til Wienmøle, uden at ſaae mindſte Skin af enten at forsvare Troen med den hellige Skrift, eller at ville give Troen en nødvendig Underſtøttelse med ſit Forſvares-Skrift; men ſiden man, med Dr. Rudelbach, bringer Bibelen og dens Anſeelse i Marſen ganſte i kalviniftiſt Stil, ſom om Bibelens Dueligheſed til at være Troes-Grund og Troes-Regel, dens Omfang, Hgthed, bogſavelige Jndblæning, aandelige Liv, Sikkerhed, Tydelighed og Klarhed for alle, var aldeles uomtviftelige, og var ligeſaa vel den Lutheriſke ſom den kalviniftiſke urofftelige Grundſætning, ſee, da

flittede Strømmen, ſaa der midt i vort verdens-ſirkfelige Virvar blev ſtor Fare for at løbe paa Grund.

Jesus opvækker Lazarus. (Joh. Ev. 11).

At p. A. gotm.

Vel. Hjelpe Gud, at jeg nu kunde.

Hjælp nu, o Jesu kjære,
 At jeg tilbørlig kan
 Forkynde høit din Vere
 I denne ringe Stand!
 Jeg gladelig begynde vil:
 Din Mand mig ſelv ſkal lære
 De rette Ord dertil!

I Orſen, imod Orſen,
 Ved Jordans Døbe-Band,
 Vor Herre havet Neſten
 For Kvinde og for Mand,
 Og Stærke ſtrømmet ud til Ham,
 Som ſukked efter Troſten
 I deres Synd og Skam.

